

Obnova v Svätom duchu

Hnutie obnovy v Duchu Svätom je široký prúd entuziastického kresťanstva, ktorý sa objavil začiatkom 20. storočia a vyznačuje sa tým, že kladie dôraz na obnovenie života človeka pod vplyvom Ducha Svätého. V 20. storočí bolo najrýchlejšie rastúcim kresťanským hnutím na svete.

Z diachronického hľadiska sa delí:

- 1. Letničné hnutie (tiež nazývané Turičné hnutie)
- 2. Charizmatické hnutie

Letničné hnutie (iné názvy: **turičné hnutie**, **turičnicke hnutie**, **turičníci**, **letničari**) je prvá vývojová vlna Hnutia obnovy v Duchu Svätom. Letničné hnutie sa objavilo v 19. storočí v protestantských cirkvách. Názov hnutia je odvodený z židovského sviatku Letnice, čo je starší (ale v slovenskej protestantskej terminológii bežne používaný) výraz pre dnešný kresťanský sviatok Turíce.

Počiatky letničného hnutia

Počiatky obrodných hnutí v protestantských cirkvách siahajú do 19. storočia (predovšetkým [Nemecko](#), [Veľká Británia](#)). Za počiatok letničného hnutia v dnešnej forme sa považuje skúsenosť žiakov s [darom hovorenia v jazykoch](#).

Charizmatické hnutie alebo **Hnutie charizmatickej obnovy** je prúd v rámci kresťanských cirkví stredného prúdu (katolicizmu, protestantizmu), ktorý sa vyvinul v 50. a 60. rokoch 20. storočia pod vplyvom letničného hnutia.

Začiatky charizmatického hnutia ako samostatného prúdu v kresťanstve spadajú do obdobia okolo roku 1960 (USA). Po tom, čo sa pomerne rýchlo šírilo v protestantských cirkvách, zasiahlo v roku 1967 aj katolícku cirkev. Azda iba s výnimkou Pravoslávnej cirkvi je dnes charizmatické hnutie prítomné vo všetkých kresťanských cirkvách a denomináciách po celom svete.

Rozpoznávacím znakom je dôraz na tzv. „krst Duchom Svätým" a s ním spojené prijatie daru glosolálie alebo ďalších duchovných darov tak, ako o tom píše apoštol Pavol v Prvom liste Korint'anom (1 Kor 12 a 14). Rozličné skupiny v rámci tohto hnutia spája nádej na obnovu cirkvi a kresťanstva, ktorú sprevádzajú evanjelizačné a misijné aktivity. Všetko toto je, podľa týchto hnutí, znakom nového vyliatia Ducha.

Charizmatické hnutie zdôrazňuje skúsenosť Ducha Svätého ako moci (v intenciách pavlovského pojmu dynamis). Mať vzťah s Bohom tu znamená Božie pôsobenie na celom človeku, ktoré má byť aj fyzicky citeľné vo všetkých oblastiach jeho života (naplnenie Duchom, glosolália, uzdravovanie, vyslobodenie, intuitívne poznanie a proroctvo). Duchovný rozmer života kresťana a jeho spoločenstva prestáva byť iba predmetom viery a stáva sa prežitou skutočnosťou. To sa deje pri charizmatických bohoslužbách, konferenciách, kurzoch, modlitbových zhromaždeniach a pri pastorálnej starostlivosti. Týmto charizmatické hnutie so sebou prináša nový potenciál smerujúci k zásadným zmenám chápania kresťanskej viery v cirkvách. V charizmatickom hnutí hrá veľkú úlohu osobná skúsenosť. To je prirodzený dôraz, ktorý sa po mnohých rokoch zdôrazňovania intelektuálneho poznania najmä v protestantských cirkvách dal očakávať. Avšak nebezpečenstvo prichádza v preceňovaní tejto skúsenosti, čo vedie k tomu, že sa stáva meradlom určujúcim čo je a čo nie je pravá viera. Skúsenosť je však iba jednou dimenziou viery, v žiadnom prípade nie je základom viery. Ním je biblické Slovo, ktoré Boha, jeho podstatu, ako aj jeho vôľu zvestuje, a ktoré sa dáva poznať v osobe Ježiša Krista (Rim 10, 14 - 17). Zážitok je naproti tomu prchavý, skúsenosť môže byť neistá, pretože býva zakotvená nielen v Bohu, ale aj v človekovi.

Na pôde katolíckej cirkvi ďalej pôsobia aj charizmatické spoločenstvá:

Komunita Ján Krstiteľ má na Slovensku centrá v Zlatej Idke pri Košiciach a v Sklenom pri Banskej Bystrici, pričom formačné a pastoračné centrum je aj v Prešove. Svoj počiatok odvodzuje od rozhodnutia katolíckeho kňaza Ricarda Arganaraza, ktorý sa začiatkom sedemdesiatych rokov odvrátil od sľubnej kariéry a svoj duchovný zrak upriamil na život v samote a modlitbe na púšti v talianskych Dolomitoch. Na Slovensku sa začiatky tejto komunity spájajú s návštevou členov komunity z Talianska v Prešove v roku 1994. Priority svojej práce jej členovia vidia v osobnej evanjelizácii prostredníctvom domov modlitieb, ktoré chápu ako miesto pôsobenia Krista, kde dochádza k premene rodín a následne i celej spoločnosti. Popritom sa venujú organizovaniu evanjelizačných kurzov, detských táborov a formujú školu diakonie. Spoločenstvo sa definuje ako charizmatické s dôrazom na evanjelizáciu, ktorej ústrednou postavou je Ježiš. Má vlastnú stránku na internete (www.koinonia.sk) a vydáva informačný mesačník..

Ďalšou je Komunita blahoslavenstiev. Vznikla v roku 1973 v južnom Francúzsku. Jej zakladateľom je brat Efraim. V roku 1979 ju do svojej diecézy prijal Robert Coffy, arcibiskup v Albi. Po celom svete má v súčasnosti asi 1200 členov žijúcich v 100 domoch (25 z nich je vo Francúzsku). Na Slovensku pôsobí od roku 1997 a svoj dom má v Okoličnom pri Liptovskom Mikuláši, kde žije približne desať členov. V zásade členmi tejto komunity môžu byť ľudia

všetkých životných stavov, ktorí žijú v duchu čistoty svojho stavu podľa princípov života prvotnej cirkevnej obce (manželia s deťmi, muži alebo ženy v celibáte, kňazi alebo diakoni). Pre komunitu je typická otvorenosť pre charizmatické dary Ducha Svätého a účasť na obnove Cirkvi. Komunita zdôrazňuje židovské korene kresťanskej viery. Modlí sa s Izraelom a za Izrael ako stále vyvolený Boží ľud a to v eschatologickej vízii druhého slávneho príchodu Pána. Praktizujú život chudoby a podstatnou časťou ich spirituality je i zasvätenie sa Panne Márii. Ako spoločenstvo chce byť (v duchu encykliky Redemptoris misio) „východiskovým bodom pre novú spoločnosť, ktorá bude vytvárať civilizáciu lásky“. Komunita sa aktívne zúčastňuje na živote farnosti a je v spojení s miestnou cirkvou.

Hnutie Svetlo-Život (Oázy) - vzniklo v 60. rokoch v Poľsku a založil ho profesor teológie František Blahnický. Názov vyjadruje základný princíp hnutia - svetlo prichádzajúce zhora sa má uplatňovať v živote pôsobením Ducha Svätého. Blahnického prínos spočíval najmä v tom, že sa snažil závery II. vatikánskeho koncilu zakomponovať do formačného programu tak, aby si ich členovia hnutia hlboko osvojili. Od začiatku 80. rokov sa oázy začali robiť aj na Slovensku. Pre nedostatok kňazov hnutie od počiatku viedli laici a mohli tak naplniť sen jeho zakladateľa.

Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina - bratislavská skupina prevažne mladých ľudí, ktorá sa každý týždeň schádza v počte asi 300 osôb. Ich stretnutia sa vyznačujú predovšetkým modlitbami, svedectvami o Božom pôsobení v živote (zmena života, uzdravenie a pod.) oslavovaním Boha, ale i biblickými prednáškami. Spoločenstvo vydáva časopis informačník. Na internetovej stránke www.martindom.come.to uverejňuje rozličné tematické prednášky. Prednedávnom sa toto združenie prejavilo na verejnosti veľkoplošnými, kultúrne relevantnými pútačmi orientovanými na mladých ľudí. Vtipné heslá a grafika na plochách komerčných reklamných agentúr orientovali pozornosť ľudí na Ježiša.